

Historia rzemiosła, umowy i uczeniicy

W prywatnych zbiorach mieszkańców naszego regionu natknęliśmy się na umowę zawartą między zakładem rzemieślniczym a młodą dziewczyną – kandydatką na uczennicę rzemiosła krawieckiego. Dokument podpisany ponad 80 lat temu, zachował się w całości. Wczytując się w niego, poznamy ówczesny język napotykając słowne „zabytki”, poznamy zasady organizowania praktyk zawodowych i konsekwencje, gdy przypadkowo uczeń nie będzie „...obchodzić się pieczołowicie z powierzonymi mu narzędziami, przyrządami...”. Sam dokument stanowi niezwykle ciekawą lekturę, a opracowany opis o sytuacji międzywojennego rzemiosła i cechu rzemieślników, który zamieszczamy przy fotografiach uzupełnia informacje.

Umowa zawarta była z konkretną osobą, a ta nauka była częścią historii jej życia. W roku podpisywania i rozpoczęcia nauki rzemiosła Zofia miała 14 lat, dlatego umowę bezpośrednio podpisywał jej ojciec. Czyniąc to, ani on, ani jego córka, nie wiedzieli, że data zakończenia nauki przypadnie już na pierwsze miesiące II wojny światowej. Digitalizując ten dokument narastała nasza ciekawość i pytania, czy młodej dziewczynie udało się ukończyć naukę, czy miała szansę pracować w zawodzie i czy udało się jej przetrwać wojnę. Na wszystkie te pytania uzyskaliśmy odpowiedzi. Historia Zofii, która uczyła się zawodu w zakładzie krawieckim Pani Heleny Krüger - mimo wojny - przebiegała spokojnie. Po zakończeniu nauki, w trakcie okupacji pracowała w tym zakładzie. Żyła do 2007 roku.

Umowa o naukę w rzemiosle:

<http://www.cyfrowewm.pl/obiekt/751/umowa-o-nauke-w-rzemiosle->

[z-1936-r](#)